

Videoreportáž s Františkem Zelníčkem

dětství 1937

FZ: 00:00-00:11

Jmenuji se Zelníček František, narodil jsem se v obci Oslavice číslo 110, původně to byl okres Velké Meziříčí, dnes je to okres Žďár nad Sázavou.

Tým: 00:12-00:16

Pan Zelníček byl z 8 dětí a jeden z bratrů už není mezi námi.

Tým: 00:17-00:27

Dětství prožil spokojeně a má na něj velmi pěkné vzpomínky, jeho tatínek byl velmi pracovitý a byl vyučený sedlář a čalouník, maminka pracovala v lese a pan Zelníček jim často pomáhal.

Velkomeziříčská tragédie

Tým: 00:27-00:55

6. května roku 1945 pan Zelníčkoví zahynuli dva strýcové ve Velkomeziříčské tragédii, my jsme se vydali hledat památník ve Velkém Meziříčí a právě jméno jeho strýce jsme tu našli zmíněné. Ale co to Velkomeziříčská tragédie vlastně byla?

Byla to událost, ke které došlo právě v roce 1945 ve Velkém Meziříčí. Bylo zavražděno 58 lidí v čele s Jindrou Nováčkem.

FZ: 00:55-01:15

Ten můj strýc, prostě jako typograf, vytiskl nějaké letáky, a aby to neroznášel někdo jiný, tak to roznesl on. A zřejmě nějaká dobrá duše řekla, kdy a kam půjde, a tam ho chytli. Poté ho zavřeli.

Tým:01:16-01:19

Událost se stala 2 dny před příchodem osvobozených vojsk.

Pohraniční stráž

Tým:01:19-01:30

V roce 1956 pan Zelníček nastoupil k povinné vojenské službě a stal se příslušníkem pohraniční stráže.

FZ:01:32-02:25

Na rotě se kolektiv zpevnil, protože stáže se střídaly a vy jste viděli své kamarády jednou za 3 týdny. Normální služba trvala 8-12 hodin. A když byla zesílená, tak 10-12 hodin, takže zbylo 8 hodin na spánek. Zesílené stráže byly o Vánocích, na 1. máje, nebo na VŽSR. Takže já na to vzpomínám ne v dobrém, ne ve zlém. Když bylo krásné počasí, bylo to prima.

Žďas

FZ:02:27-02:46

V roce 1965, když se začala stavět kovárna, tak jsem tam nastoupil a v té době se připravovala nová norma kokil na výrobu ingotů a to jsem počítal kolily a ingoty.

Tým:02:47-02:53

Na závěr bychom chtěly ještě jednou poděkovat panu Zelníčkoví za jeho čas, ochotu i spolupráci.